

O" :Zeg")
Lieden van het Schrift, komt tot een gelijkduidend woord tussen ons en jullie: dat wij niemand dan Allah aanbidden en dat wij niets naast Hem tot deelgenoot maken en dat wij elkaar niet als heren naast Allah plaatsen." Als zij zich dan afwenden, zegt dan: "Getuigt dat wij ons (aan Allah) overgegeven hebben." (VBK soerah Al Imraan 3, vers 64). De joden en christenen vroegen hem (saw) over de profeten waarin hij geloofde en hij reciteerde aan hen Allah's uitspraak:)
wat en Allah in geloven Wij" :Zeg")
er aan ons is neergezonden en wat is neergezonden aan Ibrahiem en Ismaiel en Ishaag en Yaqoeb en de kinderen van Yaqoeb en wat er is gegeven aan Moesa en Isa en wat er is gegeven van hun Heer aan de Profeten, wij maken geen enkel onderscheid tussen hen en wij onderwerpen ons aan Hem." (VBK soerah Al Baqara 2, vers 236). Ze konden niets vinden om nog tegen hem te zeggen. Hun harten zouden het bewijs accepteren en de Waarheid was onthuld, maar zij zouden niet geloven uit angst voor hun positie, reputatie en status, sommigen van hen bekenden dit zelfs. Het is overgeleverd dat Aboe Harithah, een persoon van de christelijke delegaties van Nadjran en één van de geleerden met de meeste kennis, aan een vriend bekende dat hij overtuigd was van wat Moehammad (saw) heeft gezegd en toen zijn vriend hem vroeg wat hem tegenhield om te geloven antwoordde hij: "De manier waarop deze mensen (de Byzantijnen of Romeinen) ons behandelden. Ze gaven ons titels, betaalden ons subsidies en eerden ons. Maar ze zijn absoluut tegen hem, als ik hem zou accepteren zouden ze alles wat je ziet van ons wegnemen." Dit bewees dat hetgeen hen tegenhield van het ware geloof hardnekkigheid, koppigheid, egoïsme en kleine persoonlijke voordelen en interesses waren. Vervolgens nodigde de Boodschapper van Allah (saw) de christenen uit voor een wederzijdse oproep van een vloek als ze zich tegen hem verzetten en reciteerde Allah's woorden aan hen:)
(Isa') hem over (Moehammad O) jou met dan wie En")
redetwist, nadat de kennis tot jou is gekomen, zeg dan: "Laten wij onze zonen en jullie zonen en onze vrouwen en jullie vrouwen en onszelf en julliezelf bijelkaar roepen en dan gezamenlijk (Allah's vloek) afroepen en dan Allah's vloek toewensen aan de leugenaars." (VBK soerah Al Imraan 3, vers 61). Ze gingen in beraad en vervolgens verklaarden ze dat ze hadden besloten niet hun toevlucht tot het vervloeken te nemen en hem (saw) aan zijn dien over te laten, terwijl zij terugkeerden naar hun eigen dien. Daarnaast vroegen ze hem een man te zenden die hij (saw) kon vertrouwen om tussen hen te oordelen in zekere financiële kwesties waarover zij in discussie waren. Dus de Boodschapper van Allah (saw) zond Aboe 'Oebaydah ibn al Djarrah om tussen hen te oordelen volgens Islam. De kracht van de Islamitische da'wah, de kracht van het Islamitische geloof en de kracht van rede, voortvloeiend vanuit de Waarheid, zorgde ervoor dat alle argumenten van de hypocrieten, de joden en de christenen weerlegd werden. Hun anti-islamitische concepten waren snel verdwenen en enkel Islam bleef overeind als de overtreffende en inherente correcte ideologie, met mensen die nu continu haar regels bediscussieerden en anderen ernaar uitnodigden. Islam werd diep geworteld en haar vlag overspoelde alle ideologische en regerende kwesties. Echter, de harten van de hypocrieten en de joden bleven gebogen in haat jegens de moslims, terwijl ze hen in toenemende mate

verachten en benijden. Desalniettemin, domineerde de autoriteit van Islam in Medina en de stabiliteit en solide fundering van de Islamitische samenleving, in haar geheel. De verschillende expedities en de kracht die duidelijk werd door de moslims zorgden er effectief voor dat alle zieke gedachtes het zwijgen werd opgelegd. Het Woord van Allah (swt) heerste ten opperste en de vijanden van Islam waren gedwongen stil te blijven en zich over te geven aan de autoriteit van Islam.